

του, ἀναμιμνήσκει τὸ φανταστικὸν ἐκεῖνο πτηνὸν τῶν Ἰνδικῶν θρύλων, ὅπερ ἔκινε τὰς ἑκατὸν αὐτοῦ στιλβούσας πτέρυγας χωρὶς νὰ δύναται νὰ πετάξῃ.

“Οπως ἑκαστος τῶν βραχιόνων τοῦ θαλασσίου ἀστέρος ἀπολήγει εἰς ὄφθαλμόν, οὕτω καὶ ἑκαστος τῶν 1520 ποδῶν ἔχει κοτυληδόνα, δι' ἣς δύναται νὰ κρατῆται καὶ ἀναρριχᾶται τὸ ζῷον. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι οἱ παράξενοι αὐτοῦ πόδες δὲν γρησιμεύουσι μόνον εἰς τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν κίνησιν, ἀλλ’ εἴναι συγχρόνως θαυματώτατα ἀλιευτικὰ ἐργαλεῖα, κάμακες ἐπιτηδειότατοι· μόλις ἡ ἐλαχίστη ἐν τῷ ὕδατι αἰωρουμένη λεία ἐγγίση ἔνα ἐξ αὐτῶν, πάραντα ἐμμένει κολλημένη. Τότε οἱ πόδες τοῦ ἀστερίου μετασχηματίζονται εἰς χειράς μεταδιδούσας ἀλλήλαις τὸ συλληφθὲν θῦμα, ὡς οἱ κτίσται δίδουσιν ἀπὸ χειρὸς εἰς χειρα τὰς κεράμους.

Οὔτως ἀπὸ σωλῆνος εἰς σωλῆνα μεταδιδούμενη ἡ τροφὴ φθάνει εἰς τὸ στόμα, ὅπερ τὴν καταπίνει.

‘Ο στόμαχος τοῦ ἀστερίου εἴναι παραδοξότερος τῶν βραχιόνων καὶ ποδῶν αὐτοῦ. Φαντάσθητε ὅτι ὁ στόμαχος τοῦ ἀστερίου εὑρύνεται, ἀναστρέφεται, ἐκχύνεται, ἐσέρχεται ἐκ τῆς κοιλότητος αὐτοῦ μετὰ μυθώδους εὐκολίας, καὶ ὅταν ἡ λεία δὲν προσπελάζῃ εἰς αὐτόν, μεταβαίνει οὗτος πλησίον αὐτῆς!

Οὔτως ὁ θαλάσσιος ἀστὴρ μεταχειρίζεται τὸν ἀπαράμιλλον τοῦτον στόμαχον διὰ νὰ διανοίγῃ τὰ ὀστρείδια, τὰ ὄποια εἰς ἄκρον ὄργεται.

Μόλις ἀνέλαβεν ὁ ἀστερίας ὀστρείδιον διὰ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀναλαμβάνει τὸ μαλάκιον τοῦτο διὰ βραχιόνων καὶ ἐπικολλᾷ ἐπ’ αὐτοῦ τὸ λαίμαργον στόμα. Πώς ὅμως θὰ δυνηθῇ νὰ καταπίῃ τὸ ὀστρείδιον τὸ καλυπτόμενον ὑπὸ τοῦ ὀστράκου του, οὐδὲν τούτου ἀπλούστερον. ‘Ο στόμαχος τοῦ ἀστερίου εὑρυνόμενος, ἀναστρεφόμενος προσέρχεται βοηθὸς τοῦ στόματος. Σταγόνα πρὸς σταγόνα ἐκχύνει ἐν τῷ ὀστράκῳ χυμόν τινα δριψύν, δι’ οὓς λύονται αἱ στροφίγγες τῶν θυρῶν τοῦ ὀστράκου. Αἱ θύραι διανοίγονται πάραντα καὶ τὸ γυμνὸν σῶμα τοῦ ζῷου καταπίνεται ὑπὸ τοῦ θαλασσίου ἀπέρος. ‘Ο στόμαχος κατορθώσας τοῦ σκοποῦ, εἰσέρχεται ἐν τῇ κοιλότητι αὐτοῦ καὶ πέπτει ἡσύχως τὸ θῦμα του.

‘Ο ἀστερίας δὲν θηρεύει μόνον ὀστρείδια, ἐπιτίθεται ἐπίσης κατὰ τοῦ καρκίνου, τῶν ἀστακῶν, τῶν καράβων. Κάμπτει πρὸς τὸ σῶμα τοὺς πέντε αὐτοῦ βραχιόνας, ὑποκρίνεται τὸν κοιμώμενον. Οἱ πέντε ὅμως ὄφθαλμοι αὐτοῦ ἐνεδρεύουσι θῦμα τι καὶ λάμπουσιν ἐν τῷ ἀρῷ. Μόλις διέλθῃ καρκίνος τις, ἐντείνει τοὺς θανατοφόρους αὐτοῦ πόδας, τὸν συλλαμβάνει, τὸν συσφίγγει, τὸν καταθρογύζει.

Ἐνίστε ὁ καρκίνος ἀνθίσταται, ἀμύνεται, καὶ κατορθοῖ μετὰ προσπαθείας νὰ κόψῃ διὰ τῶν γηλῶν του ἔνα ἥ καὶ δύο βραχιόνας τοῦ ἀστερίου.

Σπουδαῖον! Οὔτε καν προσέχει εἰς τοῦτο ὁ ἀστερίας. ‘Η σκληρὰ αὐτὴ ἀποκοπὴ εἴναι δι’ αὐτὸν τίποτε διότι τὸ ἀποκοπὲν μέλος τοῦ ἀστερίου μετά τινα χρόνον ὡς κλάδος φυτοῦ θ’ ἀναβλαστήσῃ.

Συγχότατα ἀλιεύονται ἀστερίαι ἔχοντες ἔνα μόνον βραχίονα καὶ ἐν τῇ θέσει τῶν λοιπῶν τέσσαρας μικροὺς ἀρχομένους τῆς βλαστήσεως.

“Ετι πλέον ὑπάρχουσιν ἀστέρες θαλάσσιοι, οἵτι-

νες συλλαμβανόμενοι ἐξαρθροῦνται καὶ ἀποκόπτονται μόνοι, ὅπως διαφύγωσι τὸν θάνατον εὐσταλέστεροι παραμένοντες, ἀνευρίσκοντες ὅμως τὸν θάνατον ἐκτὸς τοῦ ὑγροῦ στοιχείου ἐξαγόμενοι.

Τὸ τοιοῦτόν τινες ἀπεκάλεσαν ἀληθῆ αὐτοκτονίαν· τὸ ζῷον, λέγουσιν, ἀδυνατοῦν νὰ ζήσῃ ἐκτὸς τῶν θαλασσῶν διὰ τοῦ ἔκουσίου τούτου θανάτου φονεύεται, ἐκλείπει, ἐξαφανίζεται.

N. X. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ

Πρό τινος περιηλθον εἰς χειράς μου φυλλάδιά τινα τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἔτι καὶ νῦν ἐκδιδούμενου περιοδικοῦ Gentleman’s Magazine τοῦ ἔτους 1825. ‘Ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῶν μηνῶν Ὁκτωβρίου καὶ Δεκεμβρίου περιέχονται ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βιογραφία τοῦ ἐκ Ναυπάκτου ιερέως Κωνσταντίνου Δημητριάδου, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ συμπληρωτικαὶ βιογραφικαὶ σημειώσεις γραφεῖσαι ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα J. W. Ἐρευνήσας πολλὰ τῶν βιογραφιῶν λεξικῶν ἐν οὐδενὶ εύρον τὸ ὄνομα τοῦτο ἀναφέρομενον, εἰ μὴ ἐν τῷ τοῦ Γόρδωνος «A general Biographical Dictionary - London 1851». ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σημειούμενα περὶ αὐτοῦ εἴναι εἰλημμένα ἐκ τοῦ ἀνώ περιοδικοῦ. ‘Η μόνη πληροφορία, ἡ ὑπὸ τοῦ Γόρδωνος ἀναφερομένη, εἴναι ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδιδάξει τὴν ἐλληνικὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Οξωνίας. Παραφράσας περιληπτικῶς τὰ ἀρθρα ταῦτα ἀποστέλλω ὑμῖν, ὅπως δημοσιευθῶσιν, ἐὰν ἐγκρίνετε τοῦτο, ἐν τῇ «Ἐστίᾳ».

* *

Τῇ 27ῃ Αὔγουστου 1825 ἀπέθανεν ἐν Οξωνίᾳ τῆς Ἀγγλίας ὁ Κωνσταντίνος Δημητριάδης, ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ὁ Γέρων Ἐλλην». ‘Ο Δημητριάδης ἐγεννήθη κατ’ ἄλλους μὲν ἐν Ἀθήναις τὸ 1755, κατ’ ἄλλους δὲ ἐν Ναυπάκτῳ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1754 ἐκ γονέων ταπεινῆς καταγωγῆς· κλίσιν δὲ ἔχων πρὸς τὰ γράμματα ἐξεπαιδεύθη ἀγνωστὸν ποῦ καὶ ὑπὸ τίνας διδασκάλους, καὶ ἐξεμάθε τὴν Ἐλληνικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν, ἐγνώριζε δὲ καὶ ἄλλας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. Διατρίβων δὲ τὴν Ἐλλάδην προεγειρίσθη ιερομόναχος, ὡς ἐκ νεαρῆς ηλικίας ἐφιλοδόξει.

Ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ὁ συλητῆς τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαιοτήτων Ἐλγίνος καὶ γνωρίσας τὸν Δημητριάδην ἔπεισεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν, ἔνθα ἀνέτως θὰ ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν διδάσκων τὴν Ἐλληνικὴν καὶ τὰς ἄλλας γλώσσας ὡν ἥτο κάτοχος. ‘Αλλὰ κατὰ τὸν βιογράφον αὐτοῦ ὁ Ελγίνος δὲν εύρειν αὐτὸν ἐν Ἐλλάδῃ, ἀλλ’ εἶτε ἐν Βρεσλάου, ἔνθα διέτριβε τὸ 1794, εἶτε ἐν Βερολίνῳ, ἔνθα εύρισκετο τὸ ἐπιὸν ἔτος. ‘Ἐν ἔτει 1796 - 1802 εύρισκομεν αὐτὸν ἐν Ἐδιμούργῳ, ἐν ἔτει 1803 ἐν Newcastle καὶ Durhams, ἐν ἔτει 1804 καὶ 1805 ἐν Middlesex καὶ Berks, τὸ 1806 κατὰ πρῶτον μετέβη εἰς Οξωνίαν, τὸ 1807 ἐξέδραψε μέχρι Bath, Bri-

stol, Salisbury καὶ Winchester, καὶ τὸ 1809 εἰς Κανταβρίαν.

Τὰς ἀλληλοδιαδόχους ταύτας ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μεταβάσεις ἐποιεῖτο φαίνεται πρὸς εὑρεσιν μαθημάτων, γνωστὸν δ' εἶναι ὅτι ἔσχε μαθητὰς εἰς Newcaslte καὶ Durham, ὥποθεν ὁ ἐπιστέλλων πρὸς τὸ Gentleman's Magazine καὶ διδαχθεὶς παρ' αὐτοῦ τὴν ἑληνικήν, ἐλκύσας δὲ τὴν συμπάθειάν του, καὶ λαβών παρ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν περιπλανήσεών του, γράψει ὡς ἔξης:

«Ἡ ἵκανότης του περὶ τὴν διδασκαλίαν γλωσσῶν ἡτο Βεβαίως μετρία, ἐν Durham δὲ δὲν εἶχεν »εἰμὴ τρεῖς ἔως τέσσαρας μαθητάς. Ἀγνοῶ ἂν ὁ ἐν »Durham κλῆρος ἐπροστάτευε τὸν ἑληνα συνάδελφόν του. Μεθ' ὅλην ὄμως τὴν πενίαν, ύφ' ἡς »κατετρύχετο, βεβαίω, ὅτι κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἀναχώρησίν του εἰς οὐδένα ὕφειλεν οὐδὲ ὀβολόν. Οὐδέποτε ἤκουσα παρ' αὐτοῦ ὅτι ἀπῆλθε τῆς Ἐλλάδος τῇ προτροπῇ τοῦ λόρδου Ἐλγίνου, τούναντίον »εἴπε μοι, ὅτι ἀπελθών τῶν Ἀθηνῶν μετέβη εἰς Ἰάσιον καὶ Βουκουρέστιον ὡς ἐφημέριος τῶν ἐκεῖ ἑληνικῶν ἐκκλησιῶν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Τεργέστην, ἔνθα μάτην ἀνέμενε τὴν τῶν ἐκεῖ ἑλλήνων ἀρωγήν. Οἱ »ἐν Τεργέστῃ καθολικοὶ ἱερεῖς βλέποντες τὴν ἑλεεινὴν αὐτοῦ κατάστασιν, παντοῖα μετεγειρίσθησαν »μέσα ὥπως πείσωσιν αὐτὸν ν' ἀπαρνηθῇ τὸ ἴδιον »δόγμα, ἀσπασθῇ δὲ τὸ ἔκυτῶν· τὸν ἀπέστειλαν »μάλιστα εἰς Μελίτην, ὥπως καταταχθῇ εἰς τὸ ἐκεῖ »ἱερατικὸν σῶμα; ἀλλ' ἐννοήσαντες ὅτι ὑπεκρίνετο »ἔφυλάκισαν αὐτόν. Ἀποφυλακισθεὶς δὲ καὶ πολλὰ »μέρη τῆς βορείου Εὐρώπης ἐπισκεφθεὶς, μετέβη »εἰς Βερολίνον, ἔνθα ἐγνώρισε τὸν ἀρχιατρὸν τῆς »Πρωσικῆς αὐλῆς Δρα Brown, ύφ' οὐ προτραπεὶς »ῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν θηρεύων τύχην. Ἐκεῖ τὸ πρῶτον ἐγνώρισε τὸν λόρδον Ἐλγίνον, ὃντα τότε πρεσβύτερην ἐν Βερολίνῳ, τῇ συστάσει δὲ τοῦ Brown, »έλαθε παρ' αὐτοῦ διαβατήριον δι' Ἀγγλίαν».

Κατὰ τὸν ἐπιστείλαντα ὄμως εἰς τὸ Gentleman's Magazine, αἱ περιπλανήσεις τοῦ Δημητριάδου δὲν ἐγένοντο χάριν μαθημάτων καὶ προσκήσεως γνώσεων, ἀλλ' ὥπως ἔσχειρη ἐνεκ τοῦ τε ἑλεεινοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος τὸν οἰκτον τῶν θεωμένων αὐτόν, πρὸς συλλογὴν βοηθμάτων. Τὴν διαβολὴν ταύτην ἀποκρούει ὁ ἐκ Durham μαθητής αὐτοῦ, ἀποδίδων τὴν χάλκευσιν εἰς τοὺς Ἀγγλους κληρικούς, ἀναφέρει δὲ ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν ἐν Durham μαθητῶν τοῦ συλλεγέντα βοηθμάτα ἀπέρριψε τῆς ἔξιοπρεπείας αὐτοῦ χάριν.

Ο Δημητριάδης ἡτο φιλαργυρώτατος, καίπερ δὲ ἔχων περίουσιαν 1000 περίου λιρῶν, ἔζη ως ὁ ἔσχατος τῶν ἐπατῶν, τρώγων λιτώτατα, καὶ δι' ἐνοίκιον πληρώνων δραχμὰς 2,20 καθ' ἔδους ἄδα. Ἡτο πάντοτε ἑλεεινῶς ἐνδεδυμένος, δὲν εἶχε δὲ τὴν ἑλαχίστην ἰδέαν, λέγει ὁ περὶ αὐτοῦ γράψων, «τῆς ἀγγλικῆς ἀρετῆς τῆς καλουμένης καθαρίστητος». Εἶχε ἀνάστημα πέντε ποδῶν, ἔφερε πάντοτε ῥάσσον, ἔβαδιζε τὸ σῶμα ἔχων υπότον καὶ τὴν βοηθείαν ῥάσθου, ἢ δὲ γροιά τοῦ προσώπου του ἡτο ἐρυθρὰ καὶ ἔχανθηματώδης.

Εἶχεν ἀντιπάθειαν πρὸς τὰς εἰκόνας καὶ διὰ τοῦτο ἦν καὶ πολλάκις παρεκλήθη δὲν συγκατένευσε νὰ ζωγραφηθῇ. 'Αλλ' ὁ ἐν Ὁξωνίᾳ Whessell κατώρθωσε διὰ δόλου νὰ τὸν ζωγραφήσῃ. Τότε ὁ Δημητριάδης ἀφώρισε πάντας τοὺς μετασχόντας τῆς ἀπάτης, ιδίᾳ δὲ τὸν καλλιτέχνην, ἐκθέσας μάλιστα τὸ τοῦ ἀφορισμοῦ ἔγγραφον εἰς τὰς προθήκας διαφόρων τῆς Ὁξωνίας ἐργαστηρίων.

'Ἐν Ὁξωνίᾳ εὑρίσκουμενος καὶ βαρέως ἀσθενήσας οὐδὲν ἰατρὸν ἔκαλει οὐδὲν φύρωμακον ἐλάμβανεν, ἀλλ' ἔξηκολούθει τὸν πρότερον βίον φοβούμενος μὴ δαπανήσῃ τι. 'Απέθανε δὲ ὄρισας ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης του κύριον τινὰ ἐν Reading, οὐ τὸ σηματικόντας τυγχάνει ἀγνωστον, καὶ εἰς ὃν εἶχε παραγγείλη κατὰ τὴν κηδείαν του νὰ μη δαπανήσῃ πλείονας τῶν ὄκτω λιρῶν. Κατὰ τὴν διαθήκην του δὲ ἐκληροδότησε τὴν περιουσίαν του εἰς τοὺς τέσσαρας πατριάρχας τῆς Ἀγαπολικῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ μηνημονεύωνται ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν καὶ Σάββατον ἐπὶ ἐκατονταετίαν αὐτός, ὁ πατέρ, ἢ μήτηρ, οἱ ἀδελφοί καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ.

A. K.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ κεισουργικὴ παցὰ τοῖς Κινέζοις ιατροῖς.

Οι Κινέζοι ιατροὶ οὐδεμίαν σχεδὸν γνῶσιν χειρουργικῆς ἔχουσιν. 'Ἐὰν πρόκηται π. χ. περὶ τινος κατάγματος, οὐδεὶς σκέπτεται περὶ ιατροῦ, οὐδεμίαν δὲ προσπάθειαν καταβάλλουσιν ὥπως ἀνατάξωσι τὸ κατεπαγῆς δότούν. 'Ο πάσχων τίθεται ἐπὶ κλίνης, καὶ ἀφίνουσι τὰ δότα εἰς τὴν τύχην, ὥπως συμφυῶσιν ἢ γείνωσι διαγωρισμένα. Εἰς 99 περιπτώσεις ἐπὶ 100 εἶναι δυνατόν, θραύσας τις τὴν κνήμην νὰ βαδίσῃ πλέον. Δὲν ἔχουσιν ἐν χρήσει οὔτε τὴν φλεβοτομίαν, οὔτε τὰς σικύας, οὔτε τὴν σχάσιν τῶν ἀποστημάτων, οὐδέποτε δὲ ἀποτολμῶσι τομήν τινα. 'Ἡ μόνη χειρουργικὴ ἐγχείρησις, τὴν δοπιάν ἐνεργοῦσιν οἱ Κινέζοι ιατροὶ συνίσταται εἰς παρακέντησιν, δηλαδὴ ἐὰν δότούν τι ἢ μῆς ἢ ἀρθρον φλεγμανήγη, ἐμπίγουσιν εἰς τὸ πάσχον μέλος μικρὸν λογγίδιον, ὅπερ ἀνεύ οὐδεμιᾶς προσοχῆς κυκλικῶς περιάγουσι· συγκότατα συνέπεια τοῦτο τίνει δὲ θάνατος τοῦ ἀσθενοῦς. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἀς δὲ ἀσθενής ὑποφέρει ἐκ δυσπεψίας, κεντῶσιν αὐτὸν συνήθως διὰ μακρᾶς βελόνης μέχρις ὅτου αὔτη διέλθῃ τὸν στόμαχον ἢ τὸ ἡπαρ ἢ καὶ ἀμφότερα.

"Ανθρωπος μαγνητισμένος.

Πολλάκις διαγυρίσθησαν οἱ ἡλεκτρολόγοι, ὅτι ὁ προσωπικὸς μαγνητισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει μεγάλην ἐπιρροήν ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ ὠρολογίου. Πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν ἀνω ἡ «Electrical Review» ἀναφέρει περιπτώσιν, καθ' ἧν ὑπάλληλός τις ἐργοστασίου ὠρολογίων, ἀνθρωπος ἔχων ἴσχυρὸν προσωπικὸν μαγνητισμόν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη περιεργότατα φαινόμενα παρετήρει ἐπὶ τῶν ὠρολογίων. 'Ἄφοῦ ἔφερεν ὠρολόγιόν τι ἐπὶ ἵκανὸν χρόνον, ἤρχισε τοῦτο νὰ τρέχῃ ἀκανονίστως. Δὲν συνέβαινε νὰ πηγαίνῃ λεπτά τενα ἐμπρὸς ἢ ὥπεισα καθ' ἡμερονύκτιον, ὥπως γίνεται εἰς τὰ κακὰ ὠρολόγια, ἀλλὰ τὴν μίαν ἡμέραν ἐπήγανε π. χ. ἐμπρὸς τὴν δὲ ἀλλην ὥπεισα. Καὶ τὸ ἀκριβέστατον χρονόμετρον παρεβλάπτετο ὅταν τὸ ἔφορει ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος, ὅταν ὄμως παρελάμβανε καὶ ἔφορει τὸ αὐτὸν ὠρολόγιον ἄλλος ἐπανελάμβανε τοῦτο τὴν κανονικήν του πορείαν καὶ ἔβαδιζεν ως ἄριστα.

P*